

ANATOLIA

alumnus

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4259

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΕΛΤΑ
Αθήνα, Απρίλιος
197

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΤΕΥΧΟΣ 104

ΜΑΡΤΙΟΣ / ΑΠΡΙΛΙΟΣ / ΜΑΤΟΣ 2007

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΑ

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ Κ.Δ.Θ.137 - ΤΙΜΗ 0, 01€

Τα ψηλά τακούνια

της Ελένης Μπαστέα '76

Τώρα που έκλεισα τα δεκατέσσερα, θα πρέπει να φορέσω κι εγώ λίγο τακουνάκι, αν βέβαια συμφωνήσει ο μπαμπάς μου. Μεταξύ μας, ο μπαμπάς μου είναι μάλλον της παλιάς σχολής. Για παράδειγμα, δεν θέλει να φορούν οι γυναίκες παντελόνι, και γι' αυτό κι εγώ μόνο ένα παντελόνι έχω, που μου έραψε η μαμά μου όταν θα πηγαίναμε εκδρομή με την τάξη μου. Μόνο τότε το έβαλα και δεν το ξαναφόρεσα. Αλλά τώρα νομίζω ότι είναι καιρός να ντυθώ κι εγώ όπως τα άλλα κορίτσια και να φορέσω, επιτέλους, παπούτσια με λίγο τακουνάκι. Να μη σας πω ότι και τσάντα δεν θέλει ο μπαμπάς μου να κρατώ όταν βγαίνουμε βόλτα. Ίσως γιατί δεν βλέπει το λόγο για τσάντα, μια και πάντα βγαίνουμε όλοι μαζί κι εκείνος έχει τα κλειδιά του σπιτιού και λεφτά για ψώνια. Πάντα οικογενειακώς. Η μαμά μου, ο μπαμπάς μου, ο αδελφός μου κι εγώ.

Τώρα θα μου πείτε, πέρσι πάτησαν άνθρωποι στο φεγγάρι κι εγώ ακόμα δεν μπορώ ούτε παντελόνι να φορέσω, αλλά αυτό δεν έχει καμιά σχέση. Κάθε οικογένεια είναι σαν μια μικρή χώρα. Η δικιά μας είναι λίγο σαν την Αλβανία. Βέβαια, η ξαδέλφη μου στην Αθήνα, που είναι μόνο δυο χρόνια πιο μεγάλη από μένα, το καλοκαίρι πήγε μόνη της στο Παρίσι να δει τον αδελφό της που σπουδάζει εκεί. Κι εγώ, ούτε παντελόνι φορώ, ούτε τσάντα για βόλτα έχω.

Τέλος αποφάσισε η οικογένειά μου ότι καιρός είναι να βάλω κι εγώ τακουνάκι. Ίσως βοήθησε σ' αυτό και η θεία μου, του μπαμπά μου η αδελφή, που αν και είναι σχεδόν είκοσι χρόνια πιο μεγάλη απ' τη μαμά μου, ντύνεται πάντα πολύ σικ, πάντα με τακουνάκι, λεπτό καλσόν και στενές φούστες. Ίσως επειδή γεννήθηκε στη Σμύρνη και όλοι ξέρουν, βέβαια, ότι οι Σμυρνιές είναι κομψές και τσακπίνες. Και μια και η θεία μου μόνο αγόρια έχει, προσπαθεί να βοηθήσει εμένα να γίνω πιο κομψή, σαν κι εκείνη, κι όχι σαν τη μαμά μου. Βλέπετε, η μαμά μου, αν και γεννήθηκε στην Καβάλα, κατάγεται απ' την Καρβάλη της Τουρκίας, δηλαδή απ' την ενδοχώρα, όπου βέβαια δεν ήξεραν από μόδες και ψηλά τακούνια. Κανονικά, ο μπαμπάς μου, που γεννήθηκε εδώ στη Θεσσαλονίκη, αλλά κατάγεται απ' τη Σμύρνη, θα πρέπει να καταλαβαίνει από μόδες και κομψότητα. Γιατί θέλει να ντύνομαι ακόμα σαν να είμαι δέκα χρονών, όσο ξέρετε ξέρω. Νομίζω φοβάται μη με κλέψουν αν με δουν με ρούχα δεσποινίδας.

Τέλος βγήκε η απόφαση ότι το καινούργιο μου ζευγάρι παπούτσια, που θα πάρουμε για το Πάσχα, θα έχει λίγο τακουνάκι. Και όλη η οικογένεια συμφωνεί. Δηλαδή, ο μπαμπάς μου αποφάσισε και δεν υπήρχε λόγος να διαφωνήσει κανείς μαζί του. Κατεβήκαμε όλοι, λοιπόν, στο μαγαζί του Κοτρώνη, που είναι στην Ερμού, και ζήτησε ο μπαμπάς μου ένα ζευγάρι παπούτσια με λίγο τακουνάκι για τη δεσποινίδα. Πάντα απ' του Κοτρώνη αγοράζουμε τα παπούτσια μας, γιατί ο μπαμπάς μου ξέρει έναν απ' τους πωλητές εκεί, και άλλωστε είναι και γείτονες, μια κι ο μπαμπάς μου έχει καφενείο λίγο πιο κάτω στην Ερμού.

Διαλέγουμε, λοιπόν, ένα ωραίο ζευγαράκι δερμάτινο. Πάντα αγοράζουμε δερμάτινα παπούτσια, δέρμα πάνω, δέρμα κάτω, γιατί το δέρμα είναι καλύτερο για το πόδι. Αυτό το ζευγαράκι είναι ανοιξιγάτικο στίλ, με στρογγυλεμένο κόψιμο και τρύπες

